

Екстемпоральна рецептура заповнює брак ліків, розширює свободу вибору лікаря і пацієнта в засобах лікування. Ці препарати дозволяють більш ефективно лікувати деякі захворювання, масове виробництво ліків від яких не вигідно, але вони життєво необхідні певному контингенту пацієнтів.

Дерматит - загальний тип визначення, який включає запалення шкіри, спричинене впливом різних факторів (внутрішніх чи зовнішніх). Найчастіше дерматит виникає в холодну погоду, і майже завжди страждають люди з сухим типом шкіри. Однією з основних причин дерматиту є порушення функції сальних залоз. Дорослі пацієнти часто стикаються з розвитком дерматиту на тлі свого сучасного стану у вигляді алергії або цукрового діабету. Розвитку дерматиту часто сприяють дефіцити в організмі біотину, і цей варіант актуальний як для дорослих пацієнтів, так і для дітей.

Лікування дерматиту вимагає усунення певного фактора, який діє як подразник. Методи зовнішньої терапії визначаються виходячи із загального стану процесу: його інтенсивності, характеру елементів висипу, стану організму в цілому та ін. При лікуванні дерматиту широко застосовуються такі препарати, як мазі від дерматиту у тому числі екстемпоральні, пробіотики, антигістамінні препарати, адсорбенти та інші препарати.

Найпоширенішими засобами для лікування дерматиту на руках, ногах та інших частинах тіла є мазі з протигрибковим, спазмолітичним, антибактеріальним ефектом. Застосування таких мазей слід проводити лише після консультації з лікарем, щоб виключити побічні ефекти. Крім того, мазь не рекомендується накладати на тонкі шкірні тканини (повіки, пахви, статеві органи тощо).

**Вибір співвідношення емульгаторів
у складі ректальних супозиторіїв дифільного типу**

Борко Є.А., Ковалевська І.В.

Кафедра Заводської технології ліків

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

elizborko@gmail.com

Стабільність лікарської форми в процесі зберігання та використання – є одним з основних напрямків оптимізації технологічних процесів в фармацевтичній галузі. Для ректальних лікарських форм з дифільною основою даний фактор забезпечується правильним співвідношенням емульгаторів (катіонного, аніонного чи амфотерного типів). Тому

раціональним є попередній вибір речовин-емульгаторів, селективність яких визначається згідно показника гідрофільно-ліпофільного балансу (ГЛБ).

За результатами досліджень літературних джерел, щодо оптимальних показників ГЛБ для дифільної системи ректальних супозиторіїв, встановлена доцільність застосування суміші емульгаторів Montanov L та сорбітану олеату. Montanov L є неіоногенним емульгатором природного походження, що утворює емульсії прямого типу. За хімічною природою він є глікозидом жирних спиртів пальмової та кокосової олії, завдяки чому є доцільним при стабілізації систем, що мають у складі великий відсоток гідрофільної фази. Сорбітану олеат утворює емульсії зворотного типу і є похідним етерифікованої олеїнової кислоти. Завдяки хімічному складу він є доцільним при додаванні в дифільні системи з превалюючим вмістом гідрофобної фази.

Вивчення кількісного вмісту емульгаторів проводилось за допомогою методу лазерної дифракції. У якості зразків були використані супозиторії з Montanov L та сорбітану олеатом у співвідношенні 1:1; 1:2; 1:3; 1:4; 1:5.

Дослідження зразків методом лазерної дифракції (при використанні приладу «Mastersizer 3000») дозволило проаналізувати стабільність супозиторної дифільної основи завдяки визначенню однорідності розподілення АФІ. За результатами вивчення повноти розподілення фаз дифільної супозиторної основи було встановлено, що найкраща стабільність притаманна зразкам із співвідношенням емульгаторів 1:5.

Отже, за результатами проведених досліджень була встановлена доцільність застосування Montanov L та сорбітану олеату у співвідношенні 1:5. Дані емульгатори утворюють стабільну дифільну систему і будуть використані при розробці складу супозиторіїв ректальних.

**Вибір гелеутворювача при створенні гелю
для лікування герпесвірусної інфекції**

Борщова А. Ю., Рухмакова О. А.

Кафедра технології ліків

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Численні дослідження в області проблеми герпесвірусної інфекції (ГІ), особливо викликані вірусами простого герпесу (ВПГ) 1 типу, не втрачають своєї актуальності в даний час. Статистичні дані свідчать, що більшість населення України інфіковано ВПГ-1.